

Franciaország a franciáké

2009 szeptember 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Hogy az ördögbe lehet, hogy a franciák minden más nemzetnél többet dohányoznak, isznak és több zsírt fogyasztanak, mégis tovább élnek, mint az amerikaiak, s kevesebben kapnak szívinfarktust, mint az óceán másik oldalán?

A franciák sokat dohányoznak és isznak, mégis tovább élnek, mint az amerikaiak

Két kanadai újságíró több évet töltött Franciaországban, hogy megfejtse a francia paradoxont. Hogyan lehetséges, hogy a franciák 35 órát dolgoznak hetente, hétheti fizetett szabadságot vesznek ki, másfél óráig ebédelnek - miközben az amerikaiak ötven órát dolgoznak hetente, alig vesznek ki két hét szabadságot, ebédre bekapnak valamit, s mégis: Franciaország a világ negyedik-ötödik gazdasági hatalma és Európa politikai motorja? Miként lehetséges, hogy a magas adók, a nagy államadósság, a felfújt állami adminisztráció, a bürokrácia, a magas munkanélküliség, a vállalkozók gyenge motiváltsága ellenére Franciaországé a világ legtermelékenyebb gazdasága?

Hogy az ördögbe lehet, hogy a franciák minden más nemzetnél többet dohányoznak, isznak, és több zsírt fogyasztanak, mégis tovább élnek, mint az amerikaiak, és kevesebb náluk a szívinfarktus, mint az óceán másik oldalán? Hogy lehet, hogy a francia egészségügyi rendszer a legjobb a világon, miközben arányaiban csak a felét költik egészségügyre, mint Amerika?

A szerz?k szerint a titok nyitja az, hogy Franciaország úgy m?ködik, ahogy a franciák kívánják. A franciák szeretik az államot, bíznak benne, elvárják, hogy az állam kit?n? színvonalon nyújtson közszolgáltatásokat, cserébe nem zúgolódnak a magas adók miatt. A francia állam kovácsolta egybe Franciaországot, a központi nyelv és kormányzás eszközeivel egyesítette a széttagolt tartományokat, ahogy ma is az állam mozgatja az asszimilációt. A franciák egyszerre élnek a múltban és a jelenben, egyszerre ?rzik a legapróbb hagyományokat és alkalmazzák a legújabb vívmányokat. Franciaországban az új nem söpörte el a régit - forradalmak idején igen, de ez a kivétel -, hanem az új a régi mellé épült, átsz?tte, de engedte tovább élni. Er?s a gyökérzet, ezért elbírja a magasra tör? ágakat. A kis- és nagyvárosok történelmi épületeit nem lebontják, hanem felújítják, a piacokat és kis családi boltokat megtartják, és a városon kívül a nagyáruház is elérhet?.

Minden a gyomorral kezd?dik; a franciákat er?s szálak kötik szül?helyükhöz, és a család távoli szül?földjének otthoni ízei szinte fizikai kötelékkel kötik ?ket a földhöz. A föld is része a gyökérzetnek: a franciák tudják, milyen fontos a föld, ahonnan a család jött, és ahová rendre visszatérnek. A borok, a 250 fajta sajt, a pástétomok mind a szül?föld emlékei: a korábbi széttagolt, még nem egységes francia föld ezekben ?rzi múltbéli önállóságát. A francia nyelv legy?zte a korábbi provanszál, breton és többi tartományi nyelvet, de a különállás ma az ízekben és zamatokban él tovább. Két Franciaország van: egy er?sen központosított és egységes ország, de alatta ott él az er?sen széttagolt francia föld.

A francia siker igazi forrása a kiváló oktatási rendszer. A gyermekek dönt? többsége jár óvodába, jók az általános és középiskolák, de Franciaországot az elit fels?oktatás emeli ki a legjobb oktatással rendelkez? országok csoportjából. Érettségivel mindenki beiratkozhat bármelyik egyetemre, majd kés?bb jön az er?s rosta. A nagy állami f?iskolákra épül? elitoktatás a versenyre épül: csak a legjobbak legjobbjai kerülnek be, a tehetség és szorgalom, s nem a család pénzügyi helyzete alapján.

Mi, magyarok - ahogy Európa többi nemzete - állandó nyomás alatt állunk, hogy az élet minden területén globális, tehát angolszász mintákat kövessünk; ugyanakkor mi európaiak vagyunk. A jó európai mintákat érdemes

követnünk, márpedig Franciaország az élet sok területén nyújt követhet? példát. A siker nyitja, hogy jól érezzük magunkat a b?rünkben és a hazánkban.

Matolcsy György, hetivalasz.hu

Ajánló